

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Udrag fra Lykken bedre end Forstanden

Citation: Wessel, Johan Herman: "Lykken bedre end Forstanden. Et Lystspil i 5 Optog", i Wessel, Johan Herman: *Lykken bedre end Forstanden. Et Lystspil i 5 Optog*, udg. af Henrik Andersson , [s.a.], s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wessel-lykken-shoot-idm139685816480000/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Lykken bedre end Forstanden. Et Lystspil i 5 Optog

Taare af mine Øine. De taler om Erast, som om
De kiendte ham. Gid De kiendte ham! Himmels!
det er han.

Siende og sidste Optrin.

Erast, de forrige.

Erast.

Min Ulykke vil, at jeg ingen Steds skal finde
de Dorante.

Orgon.

(staaer saa, at Erast ikke kan sees af Boden.)

See! jeg vidste nok, det var for sildig at
faae Das. De kommer just til rette Tid, for at see
et Optrin, som vil være Dem overmaade behageligt;
Deres høitelskede Julie staaer just i Begreb med at
give denne gode Herre sin Haand.

Erast, (gaaer frem til Boden.)

Jeg besværges Dem, min Herre— (paa Knæ.)
Himmel! min Fader!

Boden.

Hvad seer jeg, min Son!

Julie.

Erast, Deres Søn?

Orgon.?

Hvad er dette? De har jo ingen Børn.

Boden.

Jeg troede ham død; jeg føler mig knap for
Glæde; han er saa lykkelig, at være elsket af De-
res

res Datter; tillad, at han bliver Deres Svigersøn, paa samme Vilkaar, som jeg skulde været det.
Orgon.

Det kommer an paa Dem, om De vil overlade hende.

Boden.

Min Son, omfavn Din Brud, omfavn Din Fader; jeg jitrer af Fryd. (til Julie.) Man havde sagt mig, at De havde ingen givet Deres Hierte; jeg vidste, hvor dyrebart det var, og vedde at ønske mig det. Forslad min Ubetænkksomhed, og tag imod, at blive min Datter.

Julie.

Mit Hierte er alt for betagen; jeg kan ikke udtrykke al min Glæde og Erkiendtlighed.

Erast.

Det smertes mig, at min Fader finder mig igien paa en Dag, da man med Skia af nogen Nismelighed, tør mistænke min Ærekiærlighed.

Boden.

Naar Julie elsker Dig, min Son, saa kan Du ikke mistænkes for Nedrighed.

Philip.

Jeg er min Drot heller ikke saa lastværdig, som Formodningerne ere store imod mig; min Nidkiærlighed for min Herres Beste — —

Erast.

Havde nær kostet min Ære —

Bo: